

Adeps Lanae cum Aqua.

Loco Lanolini. Ph. Norv. Ed. III.

Vandholdigt uldfedt.

En salveagtig, noget seig, hvidgul masse af svag, eiendommelig lugt. Den smelter paa vandbad og deler sig i to lag; det nederste er vand, det øverste vandfrit uldfedt, som er opløseligt i æter, i kloroform og benzin, delvis i spiritus og uopløseligt i vand.

Heldes en opløsning af det vandfri fedt i kloroform (1—50) forsigtig over svovlsyre, dannes mellem vædskerne et rødbrunt lag.

Opvarmes vandholdigt uldfedt ved 100° indtil konstant vegt, maa det ikke tabe mere end 26%.

Opvarmes 10 gram vandholdigt uldfedt paa vandbad under omrøring sammen med 50 gram vand, maa filtratet ikke reagere alkalisk (alkaliskarbonater), ved inddampning ikke efterlade et sødtsmagende residuum (glycerin) og ved opvarmning med kalkvand ikke udvikle dampe af alkalisk reaktion (ammoniak). Tilsættes 10 gram af filtratet 2 draaber kaliumpermanganatopløsning, maa affarvning ikke indtræde (i vand opløselige organiske forbindelser).

Albumen Ovi siccum.

Tørret høseeggehvide.

Gule, gjennemskinnelige, tynde blade og uregelmæssige smaastykker eller gulhvidt pulver, uden lugt og smag, uopløseligt i spiritus, æter og kloroform, i vand langsomt opløseligt til en blakket vædske af neutral eller svagt sur reaktion. Ved sterk ophedning forbrænder tørret høseeggehvide med lugt som af brændt horn eller uld.

10 gram vandig opløsning (1—1000) giver ved tilsætning af 10 draaber salpetersyre og paafølgende opvarming rigelig udskillelse af koaguleret eggehvide.

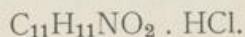
10 gram vandig opløsning (1—100) skal efter tilsætning af 5 draaber flydende karbolsyre og 5 draaber salpetersyre, sterk omrystning af blandingen og nogen tids henstand give et klart filtrat. Tilsættes 5 gram heraf 4 draaber $\frac{1}{10}$ normal jodopløsning, skal blandingen kun farves gul, ikke rød (dekstrin). Overheldes en prøve af filtratet forsigtig med sit lige volum spiritus, maa der ikke dannes et hvidt, uklart lag mellem vædskerne (gummi, dekstrin).

Ved forbrænding maa tørret høseeggehvide ikke give mere end 6 % aske.

Chloretum hydrastinicum.

Hydrastininhydroklorid. Saltsurt hydrastinin.

Lysegule naale eller gulhvidt krystallinsk pulver af meget bitter smag, let opløseligt i vand og spiritus med

neutral reaktion, tungt opløseligt i æter og kloroform. Smelter under spaltning omtrent ved 210°.

En vandig opløsning (1—20) har en gul farve og antager ved fortynding sterkt blaa fluorescens. Den giver med sølvnitratopløsning hvidt, i salpetersyre uopløseligt bundfald, med kaliumbikromatopløsning (1—20) gult bundfald, som ved opvarmning opløses og ved afkøling atter udskilles som silkeglindsende gulrøde krystaller, med platinkloridopløsning gult bundfald, som ved ophedning først opløses, naar vædsken fortyndes med 3 dele vand, og ved afkøling atter udskilles som gulrøde krystaller, med bromvand gult, i ammoniak opløseligt bundfald.

En vandig opløsning (1—20) maa ikke blakkes ved tilsætning af ammoniak (hydrastin).

Ved ophedning maa hydrastininhydroklorid forbrænde uden at efterlade residuum.

Dosis max. simpl.: 0,03 gram.

Dosis max. pro die: 0,10 gram.

Emplastrum gummi-resinosum.

Loco Emplastri gummi-resinosi. Ph. Norv. Ed. III.

Gummiplaster.

Gummi-resinae Ammoniaci	6
— — Galbani	6
<i>singularum partes sex</i>	
Aetherolei Terebinthinae	2
Spiritus diluti	2
<i>singulorum partes duae</i>	
Balsami Terebinthinae communis <i>partes sex</i>	6
Emplastri Oxydi plumbici <i>partes septuaginta</i>	70
Cerae flavae <i>partes duodecim</i>	12.

Gummiharpikserne fugtes med terpentinolje og fortyndet spiritus. Efter nogen tids maceration ophedes blandingen under omrøring paa vand- eller dampbad, indtil der er dannet en ensartet masse; derpaa tilsættes terpentin. Massen koleres varm og tilsættes en i forveien smeltet og igjen noget afkjølet blanding af blyplaster og gult voks.

Plastret rulles i stænger.

Skal være seigt og gulagtigt; bliver mørkere ved at henligge.

Extractum Filicis.

Loco Extracti Filicis. Ph. Norv. Ed. III.

Bregnerodekstrakt.

Rhizomatis Filicis grosse pulverati partes centum 100
Aetheris quantum satis.

Bregnerod, der er befriet for skjæl og den øverste indvendig brune del af bladstilkene, pulveriseres grovt og udtrækkes med æter i perkulator, hvorefter udtrækket inddampes til tyk sirups konsistens.

Skal være mørkegrøn, klart opløselig i æter, uopløselig i vand.

Før udlevering maa ekstrakten omrøres.

Ferrum reductum.

Reduceret jern.

»100 dele skal indeholde mindst 88 dele metallisk jern« forandres til: 100 dele skal indeholde mindst 88.25 dele metallisk jern.

Linctus boracinus.

Loco Linctus boracini, Ph. Norv. Ed. III.

Trøskesaft.

Biboratis natrici pulverati <i>partes decem</i>	10
Glycerini <i>partes septuaginta quinque</i>	75
Aqvae destillatae <i>partes quindecim</i>	15
	100.

Opløses.

Skal være klar og farveløs.

Liquor Ferri albuminati.*Jernalbuminatopløsning.*

Albuminis Ovi sicci <i>partes decem</i>	10
Aqvae destillatae <i>partes ducentae quadraginta</i>	240
Solutionis Subchloreti ferrici <i>partes centum viginti</i>	120
Aqvae destillatae <i>partes trecentae</i>	300
Syrupi Sacchari <i>partes trecentae decem</i>	310
Tincturae aromaticae <i>partes viginti</i>	20
Aqvae destillatae <i>quantum satis</i>	
	1 000.

120 dele basisk ferrikloridopløsning blandes med 300 dele vand og opvarmes paa vandbad til 40°. Til denne blanding heldes lidt efter lidt og under stadig omrøring en koleret opløsning af 10 dele tørret hønseeggehvide i 240 dele vand af 40°. Vædsken opvarmes her efter 1/2 time paa vandbad, idet der iagttages, at dens temperatur ikke overstiger 85°. Efter afkøling tilsættes 310 dele suklersirup og 20 dele aromatiske draaber samt saa meget vand, at vædskens samlede vegt udgjør 1000 dele.

100 dele indeholder omtrent 0.4 dele jern.

Skal være klar og ved gennemfaldende lys rødlig-brun. Smager sødt og aromatisk, men næsten ikke af jern og maa først efter inddampning til det halve volum vise svagt sur reaktion. Sættes nogle draaber ammoniak eller saltsyre til vædsken, dannes et rødbrunt bundfald (ferrialbuminat).

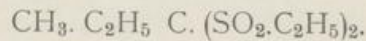
Maa ikke blive uklar ved kogning eller ved blanding med sit lige volum spiritus (overskud af eggehvide), eller ved at blandes med sit 3 dobbelte volum ammoniak (overskud af jern).

Opbevares beskyttet mod lyset.

Methylsulfonalum.

*Metylsulfonal*¹⁾.

Farveløse, glinsende krystalblade uden lugt, af svagt bitter smag, opløselige i 320 dele koldt og i 10 dele kogende vand, i 18 dele kold spiritus, meget let i varm spiritus, i æter og kloroform. De smelter ved 76° og forbrænder ved ophedning paa platinblik under udvikling af svovlsyrning uden at efterlade residuum; ved ophedning sammen med kul i et reagensglas udvikles ildelugtende dampe.

Rystes i gram metylsulfonal med 50 gram vand, maa filtratet ikke give bundfald ved tilsætning af sølvnitratopløsning eller bariumnitratopløsning (klorider, sulfater). Sættes i draabe kaliumpermanganatopløsning til 10 gram af filtratet, maa affarvning ikke straks indtræde (merkaptol).

Dosis max. simpl.: 2.00 gram.

Dosis max. pro die: 4.00 gram.

¹⁾ Gaar i handelen under navnet »Trional«.

Pilulae Blaudii.

Loco Pilularum Blaudii. Ph. Norv. Ed. III.

Blauds piller.

Carbonatis kalici pulverati <i>grammata septem</i>	7
Glycerini <i>grammata quinque</i>	5
Sulfatis ferrosi siccati <i>grammata novem</i>	9
Sacchari albi pulverati	2
Oxydi magnesici levis	2
<i>singulorum grammata duo.</i>	

Kaliumkarbonat udrives med glycerin. Derpaa tilblandes efter hinanden tørret ferrosulfat, sukker og brændt magnesia. Af den erholdte pillemasse formes 100 piller, *Pilulae Blaudii majores*, eller 150 piller, *Pilulae Blaudii minores*.

Pillerne forsynes med et dække af fint pulveriseret grafit; overskydende grafitpulver fjernes.

Hver af de store piller indeholder omtrent 0.06 gram ferrokarbonat, svarende til omtrent 0.03 gram jern, og hver af de smaa 0.04 gram ferrokarbonat, svarende til omtrent 0.02 gram jern.

Salicylas natrico-theobromicus.

*Teobrominnatrium — natriumsalicylat*¹⁾.

Hvidt pulver, uden lugt, af sødlig ludagtig smag, opløseligt ved svag opvarmning i sin lige vegt vand.

Den vandige opløsning reagerer alkalisk og farves efter tilsætning af eddikesyre til sur reaktion, selv i sterk fortynding, violet ved tilsætning af ferrikloridopløsning. I en vandig opløsning (1—5) fælder saltsyre baade teo-

¹⁾ Istedetfor det præparat, som gaar i handelen under navnet »Diuretin«.

bromin og salicylsyre som hvidt bundfald, der opløses ved tilsætning af natronlud. Ophedes saltet paa platintraad i en farveløs flamme, farves denne gul.

2 gram af saltet opløses ved svag opvarmning i en porcellænskaal i 10 cm.³ vand. Opløsningen tilsættes saltsyre til meget svagt sur reaktion og dernæst en draabe fortyndet ammoniak, hvorefter den yderst svagt alkalisk reagerende blanding hensættes ved almindelig temperatur. Efter 3 timers henstand bringes det udskilte bundfald paa et ved 100° tørret og veiet filter af 8 cm.s diameter og udvaskes 2 gange, hver gang med 10 cm.³ koldt vand, tørres ved 100° og veies. Dets vegt skal udgjøre mindst 0.8 gram.

Inddampes 1 del af dette bundfald med 100 dele klorvand paa vandbad, erholdes et gulrødt residuum, som ved tilsætning af nogle draaber ammoniak farves purpurødt.

Sapo kalinus.

Kalisæbe.

Hydratis kalici <i>partes viginti duae</i>	22
Olei Lini <i>partes centum</i>	100
Aqvae destillatae <i>partes centum quinquaginta</i> . . .	150
Spiritus concentrati <i>partes tredecim</i>	13.

22 dele kaliumhydroxyd opløses i 150 dele vand og tilsættes 13 dele spiritus, hvorefter opløsningen rystes sterkt med 100 dele linolje. Efter nogle timers henstand under hyppig omrystning bringes blandingen i et rummeligt kar af porcellæn eller tin og ophedes langsomt paa dampbad, indtil der er dannet 250 dele sæbe.

Gul til brunlig, noget seig, salveagtig og i tynde lag gennemskinnelig masse, der tiltrækker fugtighed af luften. Opløst i vand eller fortyndet spiritus maa kalisæbe ikke udskille oljedraaber.

Serum antidiphthericum.

Difteriserum.

Blodserum fra heste, der er immuniseret mod difterigiften. Klar eller kun et ubetydeligt bundfald indeholdende, svagt gul vædske, der lugter af det tilsatte konserveringsmiddel, hvis mængde ikke maa overstige 0.5 0/0 (fenol eller trikresol).

Difteriserum skal udleveres paa glas indeholdende 1000 immuniseringsenheder og skal være fremstillet og prøvet paa immuniseringsstyrke, sterilitet og konserveringsmidlets mængde i laboratorier, der er godkendte af medicinaldirektøren.

Hvert glas skal være lufttæt tillukket og være forsynet med angivelse af prøvens datum og antallet af immuniseringsenheder. Glas, som engang er aabnet, eller hvis indhold er grumset eller viser et betydeligere bundfald, maa ikke udleveres.

Opbevares paa et køligt men frostfrit sted, beskyttet mod lyset og ikke længer end 1½ aar efter prøvens datum.

Solutio Acetatis kalici.

Kaliumacetatopløsning.

Acidi acetici <i>partes centum</i>	100
Bicarbonatis kalici <i>partes quadraginta octo</i>	48
Bicarbonatis kalici <i>quantum satis</i>	
Aqvae destillatae <i>quantum satis</i> .	

100 dele eddikesyre tilsættes lidt efter lidt 48 dele kaliumbikarbonat. Opløsningen opvarmes til kogning, neutraliseres efter at være afkølet med den tilstrækkelige mængde kaliumbikarbonat og fortyndes derefter med vand til en samlet vegt af 150 dele.

Skal være klar og farveløs og reagere neutralt eller kun meget svagt surt. Specifik vegt 1,174—1,178.
3 dele indeholder omtrent 1 del kaliumacetat.

Solutio Subchlorreti ferrici.

Basisk ferrikloridopløsning. Basisk jernkloridopløsning.

Chlorete ferrici <i>partes centum septuaginta quinque</i>	175
Aqvae destillatae <i>partes mille sexcentae</i>	1600
Solutionis Ammoniaci <i>partes trecentae quingvaginta</i>	350
Aqvae destillatae <i>partium tria millia et partes ducentae</i>	3200
Acidi hydrochlorati <i>partes triginta</i>	30
Aqvae destillatae <i>quantum satis.</i>	

175 dele jernklorid opløses i 1600 dele vand og heldes lidt efter lidt og under omrøring i et passende kar af glas, porcellæn eller stentøi, som indeholder 350 dele ammoniak fortyndet med 3200 dele vand. Blandingen maa, efterat den hele mængde jernkloridopløsning er tilsat, reagere alkalisk. Efterat det dannede bundfald har afsat sig, aftrækkes den ovenstaaende klare vædske med en hævert. Karret fyldes paany med vand og udvaskningen gjentages, indtil vaskevandet ikke længer blakkes af sølvnitratopløsning.

Bundfaldet samles nu paa et lærredskolatorium og presses svagt, hvorefter det udtages af lærredet, udrides i en porcellænskaal og tilsættes 30 dele saltsyre. Efter nogen tids henstand opvarmes svagt paa vandbad, indtil bundfaldet er fuldstændig opløst. Derpaa tilsættes saa meget vand, at vædskens samlede vegt udgjør 1000 dele.

100 dele indeholder omtrent 3,5 dele jern.

Skal være klar, brunrød og smage svagt sammenhængende. Specifik vegt 1,049—1,050.

1 cm.³ basisk ferrikloridopløsning, fortyndet med 19 cm.³ vand, skal efter tilsætning af 1 draabe salpetersyre og 2 draaber sølvnitratopløsning være klar ved gennemfaldende lys.

Opbevares i glas med glasprop, beskyttet mod lyset.

Spiritus Saponis camphoratus.

Loco Spiritus Saponis camphorati, Ph. Norv. Ed. III.

Sæbespiritus.

Saponis kalini <i>partes viginti quinque</i>	25
Camphorae contusae <i>partes tres</i>	3
Spiritus diluti <i>partes septuaginta</i>	70
Aetherolei Rosmarini	1
— Thymi	1
<i>singulorum pars una</i>	
	100.

Opløses og filtreres efter nogen tids henstand. Skal være klar og gul.

Subgallas bismuthicus.

*Basisk vismutgallat. Basisk gallussurt vismutoxyd.*¹⁾

Lysegult, amorft pulver uden lugt og smag, uopløseligt i vand, spiritus og æter. Ved ophedning udskiller det kul uden at smelte og efterlader ved glødning et gulgrønt pulver.

Rystes 0,1 gram af saltet med vand og tilsættes svovlvandstof, farves det sort. Den frafiltrerede, til kogning opvarmede og atter afkølede vædske, farves blaasort ved tilsætning af fortyndet ferrikloridopløsning.

¹⁾ Gaar i handelen under navnet »Dermatol«.

Opløses det ved glødning af 1 gram basisk vismutgallat erholdte pulver i salpetersyre, skal der efter indampning af opløsningen og glødning af residuet blive tilbage mindst 0,52 gram vismutoxyd. Opløses dette i salpetersyre og fortyndes med vand til 20 cm.³, maa opløsningen ikke give bundfald med bariumnitratopløsning (sulfater), sølvnitratopløsning (klorider) eller fortyndet svovlsyre (bly) og med ammoniak i overskud ikke give blaafarvet filtrat (kobber).

Opløses 0,5 gram basisk vismutgallat i fortyndet saltsyre og tilsættes svovlvandstof i overskud, maa filtratet fra det fremkomne bundfald ved indampning og glødning ikke give ildfast residuum (kalk, magnesia, alkalier).

Digereres svovlvandstofbundfaldet med ammoniumkarbonatopløsning, maa filtratet ved overmætning med saltsyre ikke give bundfald; heller ikke maa bundfald fremkomme ved tilsætning af svovlvandstof til den sure opløsning (arsen).

En opløsning af 1 gram basisk vismutgallat i 5 cm.³ natronlud maa ved opvarmning med 1 gram af en blanding af lige dele zink- og jernpulver ikke udvikle ammoniak (nitrater).

Rystes 1 gram af saltet med 10 cm.³ spiritus, maa filtratet ved indampning kun efterlade spor af residuum (fri gallussyre).

Sulfas ferrosus siccatus.

Tørret ferrosulfat.

100 dele ferrosulfat tørres, i begyndelsen under svag opvarmning, paa vandbad, indtil de har tabt 36 dele i vegt.

Hvidt, tørt pulver, langsomt men fuldstændig opløseligt i vand til en svagt blakket vædske.

Skal holde de for ferrosulfat angivne renhedsprøver.

Tørret ferrosulfat skal indeholde omtrent 82% vandfrit ferrosulfat, hvilket prøves paa følgende maade:

0.20 gram tørret ferrosulfat opløses i 14 cm.³ fortyndet svovlsyre. Opløsningen tilsættes kaliumpermanganatopløsning, indtil den er svagt rødfarvet. Efter affarvning, der, om nødvendigt, kan bevirkes ved tilsætning af nogle draaber spiritus, tilsættes 2 gram kaliumjodid. Efter en times henstand i lukket kar ved almindelig temperatur titreres det udskilte jod med $\frac{1}{10}$ normal natriumhyposulfitopløsning, af hvilken der maa medgaa mindst 10.8 cm.³.

Syrupus Aurantii.

Loco Syrupi Aurantii. Ph. Norv. Ed. III.

Pomeranssirup.

Tincturae Aurantii <i>partes decem</i>	10
Syrupi Sacchari <i>partes nonaginta</i>	90
Aqvae destillatae <i>quantum satis</i> .	

100.

Blandes, hvorefter den tilstedeværende spiritus afdampes og erstattes med vand.

Skal være klar og svagt gulfarvet.

Syrupus Jodeti ferrosi.

Syn. Syrupi Jodeti ferrosi. Ph. Norv. Ed. III.

Jodjernsirup.

Jodi <i>partes octoginta duae</i>	82
Ferri pulverati <i>partes triginta</i>	30
Aqvae destillatae <i>quantum satis ad solutionem</i> <i>partium ducentarum quinquaginta</i>	250
Syrupi Sacchari <i>partes septingentae quinquaginta</i> .	750

Pulveriseret jern bringes i en kolbe sammen med 80 dele vand og tilsættes lidt efter lidt under stadig omrystning og, om nødvendigt, under afkøling jod i smaa portioner, idet der iagttages, at en ny mængde først tilsættes, naar opløsningen har antaget en grønlig farve. Naar den hele mængde jod er tilsat, filtreres den grønne vædske gennem et lidet filter, der tilligemed det uopløste jern udvaskes med saa meget vand, at det samlede filtrat udgjør 250 dele. Hertil blandes sukkersirup. 100 dele jodjernsirup indeholder 10 dele ferrojodid. Opbevares i smaa, ufarvede glas i fuldt dagslys. Skal være klar og svagt grønlig.

Tribromphenolas bismuthicus.

Vismuttribromfenolat ¹⁾.

Gult pulver uden lugt og smag, uopløseligt i vand, spiritus og æter. Ved ophedning forbrænder det livlig og efterlader et gulrødt pulver.

Rystes vismuttribromfenolat med vand og tilsættes svovlvandstof, farves det sort. Koges det med fortyndet natronlud og frafiltreres det uopløste, giver filtratet ved overmætning med saltsyre hvidt, i spiritus opløseligt bundfald af tribromfenol, der udvasket og tørret smelter ved henimod 95°.

Opløses det ved glødning af 1 gram vismuttribromfenolat beholdte pulver i salpetersyre, skal der efter indampning af opløsningen og glødning af residuet blive tilbage omtrent 0.50 gram vismutoxyd. Opløses dette i salpetersyre og fortyndes med vand til 20 cm.³, maa opløsningen ikke give bundfald med fortyndet svovlsyre.

¹⁾ Gaar i handelen under navnet »Xeroform«.

(bly) og tilsat ammoniak i overskud ikke give blaafarvet filtrat (kobber).

Rystes 0.50 gram vismuttribromfenolat med saltsyre og fældes i filtratet fra det udskilte tribromfenol al vismut ved hjælp af svovlvandstof, maa filtratet fra det fremkomne bundfald ved inddampning og glødning ikke give ildfast residuum (kalk, magnesia, alkalier).

Digereres svovlvandstofbundfaldet med ammoniumkarbonatopløsning, maa filtratet ved overmætning med saltsyre ikke give bundfald; heller ikke maa bundfald fremkomme ved tilsætning af svovlvandstof til den sure opløsning (arsen).

Rystes 0.20 gram vismuttribromfenolat med 10 cm.³ spiritus, maa filtratet ved inddampning kun efterlade spor af residuum (frit tribromfenol).

Ungventum Hydratocarbonatis plumbici.

Loco Ungventi Hydratocarbonatis plumbici. Ph. Norv. Ed. III.

Blyhvidtsalve.

Hydratocarbonatis plumbici pulverati <i>partes tri-</i>	
<i>ginta quinque</i>	35
Axungiae benzoatae <i>partes sexaginta quinque</i> . .	65
	100.

Heraf tilberedes salve.

Skal være hvid. Lugter af benzoe.

Ungventum Sulfuris compositum.

Loco Ungventi Sulfuris compositi. Ph. Norv. Ed. III.

Skabsalve.

Carbonatis calcici præcipitati <i>partes decem</i>	10
Sulfuris sublimati	15
Pyrolei Pini	15
<i>singulorum partes quindecim</i>	
Axungiae	30
Saponis kalini.	30
<i>singulorum partes triginta</i>	
	100.

Heraf tilberedes salve.

Skal være gulbrun. Lugter af tjære.

Vaselinum.¹⁾

Vaselin.

En af petroleumresiduum fremstillet, farveløs eller næsten farveløs, i tynde lag gennemskinnelig, ensartet, salveagtig, seig masse, der med en spatel lader sig udtrække i blade eller traade. Den er ved almindelig temperatur uden lugt og smag, uopløselig i vand og i glycerin, lidet opløselig i spiritus, men opløses ved opvarmning let i æter, i kloroform, i fede og æteriske oljer. Smelter ved 40⁰—50⁰ til en fuldkommen klar vædske.

Rystes vaselin med varmt vand eller spiritus, maa den ikke meddele disse sur reaktion.

Opvarmes den med natronlud under omrystning, maa det klare filtrat efter overmætning med saltsyre ikke udskille oljedraaber (fedtarter).

Ved ophedning under luftens adgang maa vaselin forbrænde uden at efterlade residuum.

¹⁾ Denne tekst for vaselin træder i henhold til kgl. resolution af 14de mai 1898 istedetfor den i farmakopøen side 258 indtagne.